

ת"פ 27056/06/12 - מדינת ישראל נגד חי דיין

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 27056-06-12 ואח' נ' דיין

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
חי דיין

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד יעקב שטרנברג

ב"כ הנאשם: עו"ד איריס אהרונוב

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 27056-06-12 (להלן: "התיק העיקרי") בעבירות כדלקמן:

א. **ניסיון פציעה כשהעברין מזויין**, לפי סעיף 335(א)(1) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה**, לפי סעיף 186(א) לחוק.

2. בנוסף הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בפל"א 548628/2012 אשר צורף (להלן: "התיק המצורף") בעבירות כדלקמן:

א. **הפרעת שוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק.

ב. **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק.

3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק העיקרי, בין הנאשם לא.י, קטין יליד 1995, (להלן: "המתלון") התגלע סכסוך על רקע חוב של הנאשם למתלון. בתאריך 31.5.12 הגיע המתלון לבית הנאשם ודרש לקבל את החוב, משמסר לו הנאשם כי אין באפשרות לעשות כן, כיבה עליו המתלון סיגריה ודקר אותו באמצעות סכין בידו. בעקבות המתואר, ביום 9.6.12 הגיע הנאשם לביתו של המתלון כשהוא מצויד בסכין וקרא לו. באותן נסיבות צעק המתלון לנאשם שיירצח אותו ויצא מן הבית לעבר הנאשם. בתגובה לכך, רץ הנאשם לעבר המתלון כשהוא אוחז בסכין, אולם המתלון נמלט לביתו. בהמשך, משהיו השניים בתחנת המשטרה הכה הנאשם את המתלון באגרופים לפניו והמתלון החזיר לנאשם בחבטות לפניו.

4. על פי המתואר בעבודות כתב האישום בתיק המצורף, ביום 19.12.12 הפר הנאשם את תנאי שחרורו ושהה עם אחר ללא פיקוח מחוץ למקום בו נקבע כי עליו לשהות. משביקשו ממנו שוטרים להציג תעודת זהות, מסר להם הנאשם כי אין ברשותו תעודה מזהה וכי אינו זוכר את מספר תעודת הזהות שלו והזדהה בפניהם בפרטים כוזבים.

5. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתבי האישום ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

6. על פי תסקיר שירות מבחן מיום 20.1.13, הנאשם לא הגיע לפגישות שנקבעו עימו ואף לא הודיע על כך או יצר כל קשר, על כן לא היה באפשרות שירות המבחן להגיש תסקיר.

7. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 8.10.13, עולה כי תחילה הופנה הנאשם אל שירות המבחן בחודש נובמבר 2012, אולם הוא לא הגיע כנדרש. הנאשם כבן 20, רווק מתגורר עם אמו ואחיותיו, אינו עובד מזה מספר חודשים. סיים 9 שנות לימוד, מסר כי התקשה להשתלב במסגרות חינוך ועבר מספר בתי ספר על רקע בעיות התנהגות. עם עזיבתו את בית הספר החל לעבוד בעבודות מזדמנות. הנאשם שלל התמכרות לסמים ואלכוהול, מסר כי שותה אלכוהול בנסיבות חברתיות ונוטה לעשן חשיש באופן מזדמן. שירות המבחן התרשם שהנאשם מקיים אורח חיים שולי ופועל מתוך צורך בהפגנת כוח ושייכות לחברה עמה מתרועע. הנאשם הופנה לביצוע בדיקות שתן אך לא פנה לבצען. בחודש פברואר 2013 פנה באופן עצמאי ליחידה להתמכרויות ברמלה, הגיע לשני מפגשים ומסר שלוש בדיקות שתן ובהמשך ניתק את הקשר. בהתייחסו לביצוע העבירה, הודה במעשיו ותיאר ביצועה על רקע סכסוך כספי עם המתלונן. שירות מבחן התרשם כי הנאשם נוטה להשתמש באלימות כדרך לפתרון קונפליקטים, בעל נוקשות מחשבתית ודפוסי חשיבה המעידים על הפנמה של קודים עברייניים וכן כי הוא אינו מגלה מודעות באשר לבעיותיו. עם זאת ביטא רצון להתרחק ממעורבות פלילית בעתיד. להערכת שירות המבחן העבירה בוצעה כחלק מאורח חיים השולי שמנהל הנאשם. במסגרת הפנייתו הנוכחית של הנאשם לשירות המבחן הוא ניתק את הקשר ולא חזר לשיחות טלפוניות שניסו לקיים עימו. התנהלות זו מחזקת את ההתרשמות כי הוא מתקשה לקחת אחריות ומתקשה בעמידה מול גורמי סמכות. שירות המבחן מתרשם מרמת מסוכנות גבוהה להישנות עבירת אלימות, ואם תבוצע צפויה להיות בחומרה בינונית. נוכח דברים אלו מטיל שירות המבחן ספק ביכולתו להתחייב להליך טיפולי ועל כן לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד יעקב שטרנברג, הנאשם יליד 1993, ללא עבר פלילי. תסקירי שירות המבחן מעידים על חוסר שיתוף פעולה וחוסר לקיחת אחריות. כמו כן שירות המבחן מתרשם מסיכון גבוה להישנות המעשים ולא בא בהמלצה טיפולית. מעשיו של הנאשם מלמדים על אלימות חמורה גם על ידי שימוש בסכין בה הצטייד הנאשם מראש, וגם בתחנת המשטרה עצמה. מתחם העונש הינו החל מ- 8 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 18 חודשים. החוק קובע כי עונשו של מי שמבצע עבירת ניסיון הינה כמי שמבצע את העבירה המושלמת. במקרה דנן לולא היה המתלונן בורח אזי היה הנאשם מבצע את העבירה המושלמת והיה גורם לנזק ועל כן אין להקל עימו בשל העובדה כי ניסיונו לא צלח. לכך יש להוסיף את העבירות הנוספות בהן הורשע בכתב האישום המצורף. לאור זאת עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל במרכז מתחם הענישה לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד איריס אהרנוב, הנאשם היה כבן 18 ומספר חודשים בעת ביצוע המעשים. לנאשם אין עבר פלילי. לעומתו למתלונן יש עבר פלילי, הוא הורשע ב-6 תיקי פ.א ואף נשלח לרצות מאסר. מגילון הרישום הפלילי של המתלונן (1/1) ניתן לראות את האירוע המוקדם לתיק דנן, בו המתלונן נכנס לבית הנאשם כשהנאשם ישן, כיבה עליו סיגרה וחתך אותו. האירוע בתיק דנן, התרחש על רקע חוב כספי שהמתלונן דרש את תשלומו

לפני המועד. הנאשם נמצא במעצר בית מ-24.6.12, כבר כמעט שלוש שנים. לא נגרם נזק למתלונן. לנאשם נסיבות חיים קשות, אביו נפטר בשנים הקריטיות של חייו. הנאשם הביע חרטה. על כן עתרה ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר נוסף אשר יבחן דרכי טיפול. כמו כן עתרה לקבלת חו"ד ממונה על עבודות השירות.

דין

10. כתב האישום בתיק העיקרי מתאר אירוע אחד, כתב האישום בתיק המצורף מתאר אף הוא אירוע אחד ומכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מן האירועים **מתחם עונש הולם אחד**.

קביעת מתחם העונש ההולם

11. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע בתיק העיקרי הינו שמירה על גופו של אדם ובטחונו. **הערך החברתי** אשר נפגע בתיק המצורף הינו שמירה על סדרי החוק והמשפט.

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן בתיק העיקרי הינה פגיעה משמעותית. הנאשם הלך לביתו של המתלונן כשהוא מצויד בסכין במטרה לפגוע בו. ניסיונו לפגוע במתלונן לא צלח נוכח הימלטות המתלונן מהמקום. משהיו השניים בתחנת המשטרה הכה הנאשם את המתלונן באמצעות אגרופיו בפניו והמתלונן החזיר לו אף הוא. הפגיעה בערך המוגן בתיק המצורף הינה ברף הנמוך, הנאשם הפר את תנאי מעצרו והזדהה בפני השוטרים בכזב.

14. על החומרה שבפתרון סכסוכים באמצעי אלימות עמד בית-המשפט העליון, בין היתר, בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות.

...

המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער."

חומרה רבה אף מיוחסת לשימוש בסכין. בית המשפט העליון ציין פעמים רבות כי מי שעושה שימוש בסכין לשם פתרון סכסוכים, דינו ככלל מאסר מאחורי סורג וברח (ע"פ 4741/13 **מדינת ישראל נ' נעאמנה** (10.6.14)).

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים חמורים יותר, בהם הורשעו נאשמים בפגיעה ממש או בניסיון לפגיעה תוך שימוש בנשק חם הוטלו על נאשמים עונשי מאסר החל מ-9 חודשים עד שלוש שנים (ראו למשל: ע"פ 2057/12 **לוסיאן נ' מדינת ישראל** (14.5.12); עפ"ג 45636-06-13 (מח' מרכז-לוד) **מדינת ישראל נ' טל** (30.6.13) שם נקבע מתחם עונש ההולם הינו בן 9 חודשי מאסר לשנתיים מאסר בפועל, אולם בית משפט סטה ממנו

משיקולי שיקום. ת"פ (טב') 46385-01-13 **מדינת ישראל נ' ניר** (4.5.14), ת"פ (פ"ת) 11910-01-12 **מדינת ישראל נ' כוכבי** (15.7.12).

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי בעבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** (22.1.15), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהחזקת סכין למטרה לא כשרה והחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי. הנאשם החזיק בכיסו סכין, שעה שהובהל לבית החולים לאחר שנדקר. כמו כן צירף תיק נוסף בו החזיק בביתו סם מסוג חשיש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש בעבירת החזקת הסכין הינו בין 6 חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר. הנאשם נידון ל- 12 חודשי מאסר וכן להפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר, סה"כ נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ב. בע"פ (מח' חי') 31988-06-10 **גטהון נ' מדינת ישראל** (28.10.10), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהחזקת סכין למטרה לא כשרה. הנאשם נתפס בעמדת בידוק בכניסה למועדון כשהוא מחזיק בכיס סכין מתקבעת. במועד העבירה היה בן פחות מ-20, בעל רקע סוציו אקונומי בעייתי, נעדר עבר פלילי. נדון ל- 5 חודשי מאסר בפועל.

ג. בעפ"ג (מח' ת"א) 5644-10-10 **מדינת ישראל נ' מסארווה** (4.4.11), התקבל ערעור המדינה בעניינו של נאשם אשר הורשע בהחזקת סכין למטרה לא כשרה. הנאשם בעל עבר פלילי משמעותי אך ישן, נשוי ואב לחמישה ילדים. הערעור התקבל והנאשם נידון ל-4 חודשי עבודות שירות.

ד. בת"פ (ב"ש) 31497-04-11 **מדינת ישראל נ' חזן** (14.7.14), הורשע נאשם בעבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה והפרעה לשוטר. הנאשם נסע ברכבו כשהוא מחזיק בסכין, משעוכב ע"י שוטרים לצורך בדיקה השליך את הסכין ארצה ובעט בה אל מתחת למכונית. לנאשם הרשעה קודמת, לא הביע נכונות לעבודות שירות, צעיר כבן 20, נדון ל- 3 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

17. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; בתיק העיקרי, עשרה ימים לאחר האירוע המקדים בין המתלונן לנאשם, הלך הנאשם אל ביתו של המתלונן כשהוא מצויד בסכין במטרה לפגוע בו.

ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; בתיק העיקרי, אלמלא היה המתלונן נמלט מהמקום עשוי היה הנאשם לפגוע בו באמצעות הסכין ולגרור לנזק חמור.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה וחלקו של המתלונן באירועים**; בתיק העיקרי מעשיו של הנאשם נעשו על רקע חוב אותו היה חייב למתלונן. בשל אותו חוב, כעשרה ימים לפני האירוע בתיק זה הגיע המתלונן לביתו של הנאשם, כיבה עליו סיגריה ודקר אותו באמצעות סכין בידו. כמו כן במהלך האירוע בתיק דנן, איים המתלונן על הנאשם שירצח אותו ויצא מביתו לעבר הנאשם. בהקשר זה יש לציין כי המתלונן, על אף היותו קטין, הוא בעל עבר פלילי ואף נדון בין היתר בגין מעשיו כלפי הנאשם לעונש מאסר בפועל של 7 חודשים.

18. בעניינו מדובר בניסיון פציעה כשהעבריינין מזוויין. ניסיון אשר למרבה המזל לא צלח. גם הניסיון וגם העבירה המושלמת פוגעים באותם ערכים חברתיים מוגנים ואף חומרת עבירת הניסיון רבה היא. אולם, על פי תיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט להביא בחשבון את הנזק שנגרם כתוצאה מהמעשה, ואין ספק כי במקרה דנן לא נגרם למתלונן כל נזק. השיקול המנחה בענישה הינו שיקול ההלימה, שהינו שיקול "גמולי" בעיקרו, ובהקשר זה יש להבחין בין עבירה מושלמת של פציעה שבה נפגע הקורבן לבין ניסיון שבו לא נגרם כל נזק. משכך, על אף שהמחוקק קבע עונש זהה בצידן של העבירה המוגמרת ועבירת הניסיון, הרי שמתחם העונש ההולם, שעה שלא נגרם בפועל כל נזק, צריך להיות נמוך ממתחם הענישה בעבירה המוגמרת. עם זאת צריך מתחם העונש ההולם להיות גבוה יותר ממתחם העונש בגין עבירת בהחזקת הסכין שהרי במקרה דנן החזקת הסכין בוצעה אגב ניסיון פציעה ולמטרה זו.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** באשר לתיק העיקרי הינו החל ממספר חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם באשר לתיק המצורף הינו החל ממאסר על תנאי ועד שישה חודשי מאסר שיכול יובצעו בעבודות שירות.

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. מאחר שהנאשם תחילה לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, ובהמשך שיתף פעולה באופן חלקי הרי ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית ועל כן אין בשיקול השיקומי כדי להצדיק סטייה מהמתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1993, היה כבן 18 ומספר חודשים בעת ביצוע העבירה, "בגיר-צעיר", נעדר עבר פלילי ואין ספק כי עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות יפגע בו. זאת ועוד, דווקא בשל הערכת שירות המבחן לפיה הנאשם מנהל אורח חיים שולי, סבורני כי כליאתו במאסר ממש עלולה להוביל להידרדרות נוספת במצבו, לחבירה לגורמים שוליים ולהעלאת הסיכון לרצידיביזם.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה במעשים ונטל אחריות למעשיו.

ג. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות;** העבירות בוצעו בחודש יוני 2012. כתב האישום הוגש בסמוך לביצוע המעשים. הדחיות שהיו בתיק בשל בקשות הנאשם, אי הגעה לדיונים, אי התייצבות בפני שירות המבחן או הממונה על עבודות השירות, רובצות לפתחו של הנאשם.

ד. **הנאשם נעדר עבר פלילי.**

22. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם נמצא בתנאים מגבילים מיום 24.6.12.

23. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להתנהגותו האלימה של הנאשם ונוכח אי שיתוף פעולה על שירות המבחן.

24. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לתקופה המירבית לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי תוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם.

סוף דבר

25.

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 6.5.15.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות פיזית מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה של אלימות פיזית מסוג עוון או עבירה של החזקת סכין.
- ד. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום עבירה של הפרת הוראה חוקית או הפרעת שוטר במילוי תפקידו.
- ה. קנס כספי בסך של 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.7.15 לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ו. פיצוי למתלונן בסך 500 ₪ אשר יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.6.15 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ה, 23 מרץ 2015, בנוכחות הצדדים.